

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

De broer

Auteur: Peter Damen

Rolbezetting: 1 man

Korte inhoud:

Mijn leven is een monoloog die gaat over het leven van een jonge man.

Hij vertelt zijn leven tot nu toe.

Wat hij doorgemaakt heeft en waar hij nu staat.

Hij vertelt dit verhaal terwijl hij op een bankje in een park zit.

Soms vertelt hij zijn verhaal kalm, kil.

Maar soms ook zeer emotioneel, vol spijt.

Een monoloog met een waarschuwing

Decor:

Stelt een bank in een park voor. Naar eigen inzicht kan men dit verder aankleding met wat bosschages ed.

Als achtergrond geluid kan men wat spelende kinderen laten horen.

Zeker wat vogelgeluiden.

MIJN GELEEFDE LEVEN

(als man opkomt lege bank, heeft tas om schouder naast zich neerleggen)

He, he even zitten. Na een week werken is het goed om even te gaan zitten. Niet dat ik nu zo heel moe ben maar ik moet nog steeds wennen om heel de dag bezig te zijn. Ben dat niet meer gewend. Zeker na een hele week werken. Gelukkig is het weer weekend.

(haalt colaflesje uit tas en drinken, tijdens spel af en toe drinken en met flesje "spelen")

Eerst iets drinken. Ja tegenwoordig is het cola wat de klok slaat. Ik heb in de loop van de jaren wel iets anders gedronken. Wat zeg ik? Gezopen heb ik. Man, man wat heb ik gezopen. Ik leek sterk op mijn ouders. De appel valt niet ver van de boom zeggen ze wel eens.

Ja vroeger werd er bij ons thuis ook stevig ingenomen. Mijn vader was het ergst van allemaal.

Die kon er wat van zeg. Kwam ie stomdronken thuis waggelen en begon dan mijn moeder ook nog eens af te ranselen. En denk je dat hij ons met rust liet? Nee mijn zusje en ik kregen er ook van langs. En als mijn moeder er dan iets van zei dan kreeg zij voor de tweede keer een pak slaag.

Nee, dat waren geen prettige tijden.

(even stil)

Het werd iets beter toen mijn moeder mee ging doen. Met drinken bedoel ik dan. Het klinkt misschien gek maar het was echt zo. Toen werd het klappen krijgen minder. Het was alsof hij een drinkmaatje had gevonden. Hij was vaker thuis en samen zetten ze het op een drinken.

(hoofdschudden)

In het begin zorgden mijn zusje en ik nog voor elkaar, we zorgden dat we op tijd naar school gingen, dat ons huiswerk af was en zo. Niemand merkte iets. O ja we zorgden er angstvallig voor dat er geen vriendjes en vriendinnetjes thuis kwamen spelen. Stel je voor man, dat zou goed shit zijn. Dan zou het bekend worden dat onze ouders bij heel de dag dronken waren.

In het begin ging mijn vader nog werken en dronk hij alleen na werktijd. Eerst in het café en later thuis. Wat hij eerst teveel in het café uitgaf konden ze dan aan meer sterke drank thuis besteden. Vooral toen mijn moeder mee ging doen. Het uitgaan drinken naar zijn stamkroeg werd te duur he.

M'n moeder zorgde eerst dat er nog eten was maar ook dat werd steeds minder. Het werd steeds erger en erger. Mijn vader verloor zijn baan, natuurlijk door zijn eigen schuld en toen was het hek helemaal van de dam. Ze waren bijna heel de dag dronken. Niet te geloven.

(hoofdschudden, slok)

En dat had natuurlijk zijn weerslag op ons. We verwaarloosden onszelf en dat kon natuurlijk niet goed blijven gaan. Het begon op school op te vallen.

Op een dag stond er een vriendelijke dame voor de deur. Gelukkig waren ze nog niet zo erg dronken dat ze wel begrepen wat die mevrouw bedoelde in haar gesprek met mijn ouders.

Het ging toen een tijdje beter. We kregen weer te eten en schone kleren en ze probeerden alleen te drinken als wij er niet waren of 's avonds als wij in bed lagen. Maar ja, dat hielden ze niet lang vol he.

Op een dag sloeg mijn vader mijn zusje en toen ik zijn arm vastpakte kreeg ik er ook van langs. We probeerden de blauwe plekken zo goed mogelijk te verbergen maar dat lukte niet en die mevrouw kwam weer terug. Nu was ze niet meer zo vriendelijk tegen mijn ouders.

Mijn vader werd dat beu en heeft die mevrouw buiten gezet. Hij zette ze buiten! Hij dacht dat hij het zo op kon lossen. De zak.

(schaapachtig lachen)

Nou mooi niet dus. Een paar dagen later kwam ze terug met de politie. Nou dat ging niet zachtzinnig. Mijn vader werd gearresteerd omdat ie weer eens te keer ging tegen die mevrouw en de agenten en wij.. wij werden het huis uit geplaatst. Mijn zusje en ik werden eerst opgevangen in een tehuis. Wat waren we bang zeg. We durfden niet eens van onze kamers af. Maar goed na een tijdje ging dat beter en toen.. toen werden we uit elkaar gehaald. Er was geen pleeggezin dat ons samen wilden en de leiding wilden ons toch in een huiselijke omgeving op laten groeien.

En zodoende groeiden we dus uit elkaar. Letterlijk en figuurlijk. In het begin belden we nog wel eens en sms'te we meer ja je weet hoe dat gaat he? Je bent jong en ontmoet anderen en het contact verwaterd. Goed shit man. Achteraf gezien dan.

(even stil)

??

(zucht diep)

En de zoon dan. Ik dacht echt dat die de ene normale was in het gezin. Nou dat heb ik geweten.

Je bent kwetsbaar en je zoekt steun. Dan zie je ook nog eens de mensen wegvallen die je dacht te kunnen vertrouwen dat is helemaal erg.

Blijft er eentje over en die doet net alsof hij te vertrouwen is. En ik? Shit man, ik trap er stevig in.

Het begon allemaal toen hij eens op mijn kamer kwam want ik had natuurlijk een eigen kamer en wat voor eentje. Nou hij dus naar mijn kamer, Ik was net mijn huiswerk aan het maken en hij stapte binnen. Begint te klagen over zijn ouders en zijn zus en hun... hun ..eh uitspattingen zal ik maar zeggen en dat hij zich dood schaamt. Hij praatte precies zoals ik dacht. Nou kort gezegd we werden nog

closer. Hij vertelde dat hij het ook wel eens deed met een meisje en wat ze dan deden. Gewoon alledaagse jongens dingen. We stalen soms wat sterke drank van die ouwe en dronken die dan stiekem op. Op zich niks verkeerd. Gewoon kwajongens streken dus.

Totdat hij op een keertje op m'n kamer kwam en hij een paar pilletjes liet zien. Nou had ik natuurlijk wel eens geblowd, Da's tegenwoordig heel normaal. Maar ik had nog nooit iets sterkers gebruikt dus ik was wel benieuwd. Nou wij samen zo'n pilletje genomen. Het werkte goed, ik voelde me goed man. Kon alles aan leek het wel. Alles was goed en prima. Had later wel last van een soort kater en hoofdpijn maar al met al gaf het me toch een cool gevoel. We gingen die pillen steeds meer gebruiken. Op een geven moment kwamen we geld te kort. De euro's die we hadden waren op. Maar daar wist die zoon, dat lieverdje, wel een oplossing voor. Hij stelde voor om een heel stel pillen te kopen en die dan weer door te verkopen met winst natuurlijk. Zo zouden we onze eigen pillen kunnen bekostigen. We haalden... nou ja ik haalde geld van zijn vader weg en hij kocht een hele hoop pillen. Die verkochten we op school en van het een kwam het ander. Binnen de kortste keren was het een publiek geheim dat wij pillen verkochten. En dat deden we goed. Op een gegeven moment kwamen ze zelfs van buiten de school. En ja hoor op een keer vroegen ze ook om ander sterker spul. Ik heb toen ene graai in de portemonnee van moeders gedaan en we konden ook die spullen kopen. Nou eigenlijk kocht zoonlief de spullen en ik verkocht ze weer door. Hij hield de omgeving in de gaten zei ie. Dat ging echt een tijd goed. We verdiende er echt goed aan. Waar vraag naar was leverden wij.

(ziggend staren, spelend flesje)

Maar ja blijf zelf maar eens van dat snoepgoed af. Als je er zo dicht bij zit bedoel ik dan. Het was de kat op het spek binden.

Geleidelijk begon ik er van te gebruiken. Eerst heel weinig maar op zekere dag merkte ik dat ik er niet meer buiten kon. Al wat ik verdiende ging op aan dat shit spul. En nog meer. Het duurde niet lang of zoonlief had door dat ik meer gebruikte dan verkocht en we kregen natuurlijk knallende ruzie. En wat niet uit kon blijven gebeurde. Ik werd opgepakt. Waarschijnlijk verraden door die rotzak van een zoon.

Ik werd naar het politiebureau gebracht waar ze alles wisten. Nou ja bijna alles. Ze wisten alleen niet van wie ik de drugs kreeg. Ze bleven maar doorvragen en janken en op een geven moment heb ik zoonlief verraden. Eigen schuld dikke bult dacht ik nog.

Die had echter zijn zaakjes goed op orde. Hij was nooit betrapt met het gebruik en het dealen. Ik wel. Hij wist er zich goed uit te kletsen. Ze konden hem niets maken. Mij des te meer en ik werd veroordeeld. Werd tot een aantal maanden jeugddetentie veroordeeld. Eerst moest ik in een soort van gevangenis waar een erg streng gezag was. Maar na een tijdje werd ik naar een soort tehuis verplaats. Daar was het wel gaaf. Met pijn en moeite kon ik ook afkicken. Ik ging weer naar school, nou ja ik volgde intern een opleiding tot automonteur. Dat beviel me wel. Kon ik tenminste met mijn handen werken en ik had weer een doel. Ik haalde verschillende diploma's en dat was niet altijd makkelijk maar het gaf me toch een goed gevoel. De opleiding zorgde zelfs voor een stageplaats. Alleen de baas wist van mijn verleden de rest niet. Ik heb daar met veel plezier gewerkt.

(slok, fles opbergen, shagbuil pakken)

Ik kreeg ook een woning toegewezen. Een klein appartementje want ik wilde niet meer naar dat gezin en dat gezellige gezin wilde mij niet meer. Kun je voorstellen zeg. Ik had geld weggehaald en hun lief zoontje beschuldigd van dealen. Nee alles lag aan mij. Nou ja eerlijk gezegd een groot gedeelte wel. Maar ik werd wel genaaid door dat zoontje. Dat was een harde les voor me. Ik nam me dan ook voor om er nooit mee in te trappen. Geen drugs en niemand vertrouwen.

(vloeitje en shag draaien)

Een tijdje ging dat goed. Ik haalde de rest van mijn diploma's en was nu een echte, gediplomeerde, automonteur. Goh wat was ik trots. Had dat toch maar mooi bereikt.

Ik vond werk in een kleine garage ergens achter op een industrieterrein. We werkten er maar met ene paar man. In het begin was het wel leuk.

Op een dag vroeg de baas of ik iets mee ging drinken, het was op een vrijdag. Als weekafsluiting. Natuurlijk ging ik mee. Ik was tenslotte een collega van hun en wilde er bij horen. We begonnen rustig maar na verloop van tijd werd het steeds meer.

??

Dat is het belangrijkste. Want als je drinkt raak je in een soort roes en vergeet je je ellende totdat die eens zo hard terug slaat. En dan ga je maar weer drinken. Het is zo'n cirkel. Ik ken het woord niet maar ik zat in een soort cirkel waar ik niet meer uit kwam, Niet uit wilde komen zelfs.

(shag buil in tas, slok drinken, flesje naast zich neer zetten)

En dan slapen, ook zoiets, Als het mooi weer is valt het wel mee maar als het regent of koud is vind dan maar eens een warm droog plekje. Ik heb letterlijk onder bruggen geslapen. Net zoals andere zwervers, dronkenlappen en junks. En geloof me maar je hebt geen vrienden op straat. Het is ieder voor zich. Ja drankbroeders die heb je wel. Als jij een fles sterke drank hebt dan zijn ze er zo en willen meedrinken, maar heb je niks dan zien ze je niet staan. Sterker nog dan ze overvallen ze je zelfs nog om te kijken of je wat geld of iets waardevols hebt. Begrijp me goed ik heb dat zelf ook gedaan hoor. Was geen haar beter dan die anderen.

(zoekt aansteker en vindt deze)

Zo leefde ik dus een tijd. Toen kwam ik op een dag hem tegen. Beter gezegd we kwamen elkaar tegen. Ik weet het nog goed. Het regende pijpenstelen, het was al donker en ik zocht een droge slaappleaats. Alle plekken die ik kende waren al

bezet. Op een gegeven moment zag ik een donker portiek. Je kent dat wel een paar trapjes, zo'n portiek waar een paar voordeuren op uit komen. In ieder geval droog en als de wind nog gunstig staat ook nog redelijk warm. Maar goed ik dus naar dat portiek. Schijnt het licht kapot te zijn wat op zich natuurlijk alleen maar gunstig is. Wil ik net gaan zitten toen ik opeens hoorde grommen. Man, ik schrok me de tering. Ik mijn aansteker aangestoken en daar lag een hond! Zo'n beest.

(gebaar einde van grond)

Hij keek me aan en gromde nog eens. Nou ben ik niet snel bang voor een beest maar dit was toch wel een grote. Affijn iets in me zei dat ik tegen hem moest praten. Ik weet niet meer wat ik allemaal gezegd heb, maar ik begon gewoon tegen hem te praten. En het was net alsof hij me begreep. Langzaam ging ik het portiek weer in en ging zitten. Wel een eindje van hem vandaan natuurlijk. Zo gek ben ik nu ook weer niet. Ik bleef maar praten en zag in het slechte licht van een straatlantaarn dat hij me aankeek en aan bleef kijken. Na een tijdje wist ik ook niet meer wat ik moest zeggen en keken we elkaar aan. Het was net alsof hij me aanvoelde en het goed vond dat ik bij hem bleef. Hij legde zijn hoofd neer en sloot zijn ogen. Hij ging slapen.

(knikt bedachtzaam)

's Morgens werden we wakker door iemand die de voordeur opendeed. Natuurlijk volgde er een hoop gemopper en we werden weg gestuurd. Och ik kan dat wel begrijpen. Wie wil er 's morgens nou een zwerver en ook nog eens een hond voor zijn voordeur? Niemand toch? Maar goed, ik dus weer op weg en hij bleef bij me. Op een passen afstand van me bleef hij naast me lopen. Bleef ik staan, bleef hij staan. Ik kon hem gewoon niet wegsturen en sindsdien waren we samen. Best cool zo'n hond. Hij beschermde me ook nog want sinds we samen waren bleven de anderen met kwade bedoelingen wel uit mijn buurt. Als ik een winkel inging om iets te kopen of weg te halen zat hij altijd trouw voor die winkel te wachten tot ik weer naar buiten kwam. We deelden het eten. Nou ja ik deelde het eten want wat hij vond en opat hoefde ik natuurlijk niet. Zo leefden we samen een tijdje en we werden bekend in de stad. Mensen gaven me soms iets extra's om iets voor de hond te kopen, wat ik dan ook wel deed maar ik kocht er natuurlijk ook drank voor. We sliepen tegen elkaar aan zodat we in de kou elkaar warm hielden. Kortom we werden onafscheidelijk. Waar ik was, was hij en waar hij was, was ik. Ik noemde hem Maatje.

(neemt slok, steekt sigaret in mond, eruit halen)

En toen gebeurde het. Ik weet niet wat er precies gebeurde maar ik was op een dag in een winkel en wilde net iets weghalen, zal wel drank zijn geweest, toen ik naar buiten keek. Daar zag ik hem zitten en hij keek naar me. We keken elkaar aan en het flitste door me heen als ik nu iets weghaal en ze zouden me snappen de politie zou komen en ik zou opgepakt worden. Met mijn verleden als veelpleger

??

Eerlijk is eerlijk het is me niet makkelijk gevallen. Ik moest weer van nul af aan beginnen. Stoppen met drinken en regelmaat in mijn leven proberen te brengen. Dat heeft het nodige gekost. Maar gelukkig kreeg ik goede steun van de begeleiding daar en natuurlijk van mijn Maatje. Die voelde haarfijn aan wanneer ik het moeilijk had en wat steun kon gebruiken. Hij moest ook wennen aan weer een dak boven zijn hoofd met allerlei regels en plichten. Schijnbaar had hij ook een hele tijd gezworven. Maar samen hebben we het gered. Langzaam krabbelde ik weer op. Het kostte me steeds minder moeite om de drank te laten staan. Ik ging weer werken, al was het in een soort van groentetuin die aan het opvanghuis was verbonden. Maar zo leerde ik weer regelmaat te krijgen in mijn leven want ik heb wel gemerkt dat, dat heel belangrijk is in een mensenleven.

(drinkt, flesje opbergen in tas)

Langzaam lukte het me om mijn leven weer op de rails te krijgen. Daarbij kwam ook nog eens dat mijn zus contact wilde. Via het FIOM had ze me gezocht en we hebben elkaar al een paar keer gezien. Ook zij heeft het niet makkelijk gehad in haar leven maar ook zij is op de weg terug. Ik hoorde van haar dat mijn moeder in een soort van verzorgingshuis zit en ook wel contact wil.

(schudt hoofd)

Ik kan dat nog niet. Er is teveel gebeurd en ik zit nog vol verwijten naar haar toe. Ik geloof dat mijn zus wel contact met haar heeft maar dat weet ik niet goed. En eerlijk gezegd interesseert me dat ook niet. Onze ouwe schijnt zich dood gereden te hebben. Met een zatte kop. Gelukkig was er niemand anders bij betrokken dan was het nog erger geweest. Zo zie je maar dat drank toch echt meer kapot maakt dan je lief is zoals ze wel eens zeggen. Dus het familiecontact gaat gelukkig ook beter. Vind het wel gaaf dat ik mijn zus weer terug heb.

(shagje in mond en aan willen steken, verder gaan zonder aansteken)

Maar goed met hulp van de begeleiding ben ik op een geven moment zelfstandig gaan wonen. In het begin kreeg ik iedere dag bezoek maar dat is nu afgebouwd tot een keer per week. Ook hebben zij gezorgd dat ik mijn oude werk weer op kon pakken en kon gaan werken als automonteur.

Man, man wat was ik nerveus toen ik voor de eerste keer naar mijn werk moest. Ik scheet zowat van de angst in m'n broek. Ik had wel een paar gesprekken gehad met m'n baas maar om weer in het echt te beginnen dat viel niet mee. Maar gelukkig ging alles goed en nu werk al weer een tijd bij hem. Samen verdelen we het werk en hij helpt me als ik iets niet weet. Heel relaxed om zo te kunnen werken hoor. En m'n Maatje kon mee. M'n baas is een grote dierenvriend en het klikte gelijk tussen die twee. Toen ging hij mee naar m'n werk en lag op een warme deken in de garage en hield alles in de gaten. De klanten kennen hem ook al en brachten soms iets te knabbelen voor hem mee. Hij werd dus goed verwend. Tegenwoordig blijft hij meer thuis.

(glimlacht en luistert, er zijn vogel geluiden te horen)

Mooi he die vogels. De natuur is echt gaaf man. En eerlijk. Er is niets eerlijkers dan de dieren. Daar zit geen kwaad in. Maar dan de mensen, de meeste zijn niet te vertrouwen en doen alles om er zelf beter van te worden.

(luistert weer naar vogels)

Echt mooi. Maar goed. Op een dag gebeurde het. Ik was aan het werk toen mijn baas riep of ik even wilde kijken naar een auto. Ik naar buiten en daar stond ze. Lange blonde haren in een paardenstaart samengebonden, blauwe ogen en schitterend figuurtje. Man we keken elkaar aan en de vonk sloeg over. Ik.. ik wist niet meer wat te doen en zij wist niet vertellen wat er aan haar auto haperde. Wat ik toen voelde had ik nog nooit gevoeld, zelfs niet bij m'n Maatje. Ik heb haar auto toen toch aan de praat gekregen. Man, ik kon de rest van de dag aan niets anders denken dan aan haar.

Een paar dagen later was ze er weer omdat er iets aan haar auto zou zijn wat ik niet gevonden kon krijgen. Volgens mijn baas was er ook niets aan de hand met die auto en wilde ze mij gewoon zien.

Dat zou wel kunnen kloppen want we hebben een afspraakje gemaakt en zijn toen ook uitgeweest. Och man wat voelde dat goed om bij haar te zijn. Het was een heerlijke avond en ik snakke niet naar drank of iets anders alleen maar om bij haar te zijn. Gelukkig had zij dat ook en maakten meer afspraakjes.

(schudt hoofd en glimlacht)

Op een van die afspraakjes heb ik mijn levensverhaal verteld. Ik had het met mijn baas en de begeleiding over gehad en die zeiden dat ik het eerlijk moest vertellen. Nou dat viel niet mee. Was die avond doodzenuwachtig en ze merkte natuurlijk gelijk dat er iets was. Ik heb toen alles verteld en met samengeknepen billen zitten wachten hoe ze zou reageren. Wie wil er nu een vriendje dat aan de drugs, drank is geweest en die ook nog eens een strafblad heeft? Ik was bang dat ze luid gillend weg zou lopen. Maar gelukkig is dat niet gebeurd. Wat geweest is geweest en je hebt bewezen dat je sterk genoeg bent om uit een diep dal te kruipen. Ik heb er alle vertrouwen in dat we samen gelukkig zullen worden zei ze. Man, man dat was het gaafste wat ik ook in mijn leven gehoord had. De tranen liepen over mijn wangen toen ik dat hoorde. Wat was ik blij, wat was ik blij.

(wrijft door ogen en zucht eens diep)

Nu wonen we al een tijd samen. Ik ben zo gelukkig. Ik voel me zoals ik me nog nooit gevoeld heb. Samenwonen ik! Met de liefde van mijn leven! En met mijn Maatje natuurlijk. Die is nu de meeste tijd met haar samen. Twee handen en twee poten op een buik.

Een paar maanden geleden had ze nog een verrassing. Ze is zwanger! Ik wordt papa! Ik!! Die zo ver in de shit gezeten heeft wordt vader!!

(gelukkig gezicht en achterover in bank hangen, daarna recht zitten)

Maar ik word wel zenuwachtig bij de gedachte van de geboorte. Al dat bloederige gedoe. En.. en hoe hou je zo'n kleintje vast? Ik die altijd het grootste motorblok aankan maar hoe doe je dat met zo'n klein ding?

Een ding weet ik heel zeker:

??

een klein schattig meisje....

(af)